

รธน. มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓
มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๒๒๓

พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีที่ฟ้อง และคำฟ้องต้องมีคำบังคับตามมาตรา ๗๒ เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ถูกละเมิดจากการกระทำทางปกครองของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเยียวยาความเดือดร้อน หรือความเสียหายได้ ถ้ามีใช้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายก็ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะให้สิทธิผู้นั้นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ประกอบกับเหตุแห่งการฟ้องคดีจะต้องเป็นกรณีที่ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ด้วย บทบัญญัติทั้งสองมาตรานี้จึงเป็นเพียงการกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการใช้สิทธิในการฟ้องคดี มิได้จำกัดการใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคล บทบัญญัติดังกล่าว ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ มิได้จำกัดสิทธิของบุคคลในกระบวนกรายุติธรรม ไม่จำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ แต่เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะฟ้องให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจให้รับผิดชอบไม่ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๒๒๓

ย่อโดย นางสาวสุมาภรณ์ ศรีม่วง
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาววรรณรัตน์ สุพรรณธีรากร
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๓

นางสาวณิชาภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒